

Jäsenpalsta

Mietteitä littalasta

• Esko Nyyssönen, Iittala

Sanotaan, että ei ole niinkään tärkeää, mistä olemme tulossa, vaan se, mihin olemme menossa. Kuitenkin meille kaikille on merkitystä tietää edes jotain omista juuristamme – myös meille Nyyssösille omistamme.

Nykymaailmassa elämme monella tavoin jopa yltäkylläisyyden aikaa, joskin todellista hätää ja ahdinkoakin maailmasta toki löytyy. Voidaksemme oikein arvostaa ansaitsemaamme hyvinvointia, tulisi meidän tietää, millä työllä se on aikaansaatu. Tämän tuntemuksen voimin saatamme joskus luovuttaa jälkipolvillemme kenties vielä paremman maailman elää ja rakentaa.

Tällä yhteiskunnan saralla sukututkimustyö kyntää ”kultaisilla auroilla”. Perehtymättä aikaisempien sukupolvien saattoon, pysähtyy tietämyksemme lähes poikkeuksetta isovanhempiemme tasalle. Se on todella lyhyt aika-akseli.

Ajattelkaapa! Nuori sukuseuramme on päässyt jo 1400–1500-lukujen vaihteeseen – oman kantaisämme Ollin aikakauteen. Se on kuitenkin vaatinut todella paljon, paljon työtä ja peräänantamatonta sitkeyttä työn suorittajilta. Aukkoja toki on vielä paljon. Näiden tietoukkojen täyttämiseksi on meillä itse kullakin varsin kiitollinen ja kiinnostavakin tehtäväkenttä.

Voittakaamme tarpeeton arkuutemme ja pistäkäämme mustaa valkoiselle, kertoaksemme omin sanoin sukumme tietämyksistä sekä niihin liittyvistä tarinoista. Kaikki saamme tietoa on todella arvokasta. Uskon, että meillä kullakin on mielenkiintoista kerrottavaa toisillemme. Ensi arvoisen tärkeää on se, että viemme samalla myös sukututkimustyötämme askel askeleelta eteenpäin.

Sukuseuramme on varsin nuori. Silti olemme saaneet tietää hämmästyttävän paljon omista juuristamme, myös puolisoitten alenevistä polvista. Olemme perineet genejiä myös äitiemme puolelta. Tässä arvokkaassa työssä ovat todellisenä työrukkasena toimineet sukuseuramme perustajat sekä ennen kaikkea hallitus. Koska olen itse hallitusjäsenenä noviisi, olen täysin oikeutettu antamaan jäsenistömme vilpittömät kiitokset näille puurtajille jo näin sukuseuramme alkutaipaleella. Myöskään ei tule unohtaa sitä tosiasiaa, että tutkimustyö on mahdotonta ilman taloudellisia panostuksia. Tässä kohdin astuvat merkittävään rooliin ne vastuunsa tuntevat seuratoimintamme tukijat, joiden ansiosta tutkimustyömme on käytännössä ollut mahdollista. Lämpimät kiitokset heille!

Työmme jatkuu. Koskaan se ei ole lopullisesti valmis. On kuitenkin ilo jättää tuleville Nyyssösille valmiimpi pallo eteenpäin pyritettäväksi. Miten valmis ja minkä kokoinen se on, riippuu meistä tämän päivän Nyyssösistä. Kantakaamme kukin kortemme kehoon. •

Armeija-aikana sattunutta

• Tapio Nyyssönen, Kuopio

Olin armeijan kutsunnoissa Leppävirran seurantalolla vuonna 1956.

Kutsuntojen valvojana toimi kuuluisa nimismies Paavo K. Nyyssönen, joka tunnetaan paremmin ”Puavo Koo”.na. Kutsuntojen lopussa Puavo K. totesi: ”Nyyssöset pannaan samaan komppaniijaan ja tehhään Nyyssösten ryhmä.”

Meitä Nyyssösiä oli sattumalta kahdeksan eli juuri kokonainen ryhmä. Valitettavasti olin sitten ainoa Nyyssönen palvellessani ErKrHK:ssa Hämeenlinnassa vuonna 1957.

Seuraavakin juttu liittyy kyseiseen Puavo K:hon.

Olin elokuussa 1957 kymmenen päivän

kuntoisuuslomalla. Tuolloin piti ilmoittautua nimismiehelle, mikäli loma kesti yli viikon. Ilmoittautumisen yhteydessä nimismies leimasi lomatoistuksen. Siihen aikaan varusmiehen tuli käyttää aina lomilla ollessaan armeijan ns. ”suntispukua”.

Koska elokuu oli lämmin, olin ottanut mukaani armeijan verryttelypuvun. Puseron vasemmalla rintamuksessa oli Suomen Leijona. Astuttuani nimismiehen toimistoon Puavo K:n ensimmäiset sanat olivat: ”Tuommonenko se armeijan lomapuku nykyään on?” Kielsin sen olevan sellaisen. Yritin puolustautua vetoamalla lämpimään säähän, mutta selitys ei mennyt läpi. En saanut kuitenkaan mitään rangaistusta. Puavo K. totesi vain, ”että kun seuraavan kerran lähdet kotoa ulos, pane se suntispuku päälles.” •

Seuratoiminnan tukijat

Stemma
Pieksämäki RH-Huonekalu Ky

ABETONI
Abetoni Oy - Ympäristötuotteet

Kannattaa tulla kauempaakin
1953
NYSSÖNEN
Onkintienkatu 11 Vammala, puh. (03) 512 6100
www.nyyssonen.fi

JUNTTAN

FINNSEMENTTI

LEMMINKÄINEN

SUONENJOEN MANSIKKA-KARNEVAALIT 15–17.7.2005



CELLKEM

VALMISBETONIT
Betoniastian pumppaus

FORSSAN BETONITUOTE OY
Puh. (03) 4240 3300
Fax. (03) 4240 3210

RUDUS MURSKAUS

Hitsaajantie 11, 82500 KITEE
Puh. 020 447 5500, fax 020 447 5501

NISKA & NYSSÖNEN OY
Tiilipojanlenkki 5, VANTAA. Puh. (09) 849 171
www.niska-nyssonen.fi

SAMPO

• Sähkösuunnittelu ja -urakointi
• Antenniasennukset
• Valvontalaitteet
• Sähkötarvikkeet ja -moottorit
• Kodinkonehuollot
• Aurikopaneelit

SISÄ-SAVON
SÄHKÖ OY
Herrälantie 5A
77600 Suonenjoki
Puh. (017) 513 013 Fax. (017) 513 012

Nyyssösten sukuseura ry



www.nyyssonen.info

Hyvät Nyyssösten suvun jäsenet!



Puheenjohtajan puheenvuoro

• Heikki Nyyssönen

Uusi vuosi on uusi alkua, myös sukuseuralle. Toivokaamme, että alkanut vuosi on hyvä ja onnekas meille kaikille.

Nyyssösten sukuseuran hallitus on ehtinyt pitää jo kaksi kokousta sitten viime kesän sukujuhlan. Ensimmäinen kokous pidettiin Suonenjoella 16.10.04 ja toinen Kuopiossa 29.1.05. Kokouksissa on tavomaisten kokousrutiinien lisäksi ollut esillä etenkin seuran talous sekä hyvin vahvasti sukututkimus ja sukukirjan teko. Myös jäsentilanne, tiedotteen kehittäminen ja jäsenistön aktivointi ovat puhuttaneet ja niistä on myös tehty päätöksiä.

Seuran taloutta ovat rasittaneet vuonna 2004 tehdyt investoinnit Nyyssös-tuotteisiin ja sukujuhlaan. Talous on silti plusmerkkinen. Seuraava suuri investointi tulee olemaan sukukirjan painatus. Sukukirjan aikaansaaminen on ollut ohjelmassa jo edellisellä toimintakaudella ja nyt tähtäin on selkeästi kesässä 2007, jolloin seuraava sukujuhla pidetään. Sukukirjan osa I pyritään saamaan julkaisukuntoon jo tämän vuoden loppuun mennessä, jos suinkin mahdollista. Aikataulu on vaativa ja työläs koko hallitukselle ja erityisesti sukuseuran tutkimusvas-

taavalle Ari Kankkuselle, jonka merkkipäivähaastattelu on tässä tiedotteessa. Siitä ilmenee Arin keskeinen rooli niin suvun tutkimustoiminnassa kuin sukukirjan teossakin.

Sukukirja avaa lukijalle polkuja menneisyyteen. Mennyt meissä on koko identiteettimme peruskivi. On selvää, että seuran hallitus tarvitsee sukukirjahankkeessaan koko jäsenistön tuen. Jäsenmaksut ja sponsorituki muodostavat seuran pääasialliset tulot ja niillä myös sukukirja kustannetaan. Sinäkin voit kantaa kortesi kehoon maksamalla jäsenmaksun ja ostamalla Nyyssös-tuotteita! Nykyiset seuratoiminnan tukijat ovat ilmoituksen mukana tässä tiedotteessa. Parhaat kiitokset teille kaikille!

Tätä tiedotetta jaetaan tavallista laajemmin suvun piirissä. Se on osa kampanjaa, jolla pyritään tavoittamaan mahdollisimman moni suvun jäsen, joka ei ole vielä kuitenkaan sukuseuran jäsen.

Seura pyrkii jatkossa monipuolistamaan toimintamuotojaan. Pyrimme siihen, että yhteydenpito ja vuorovaikutus eivät rajoittuisi vain tapaamisiin sukujuhlissa. Tiedotteessa on nyt lukijapalsta, johon toivotaan mielenkiintoisia

kirjoituksia. Viime kesän sukujuhlassa pyydettiin nostamaan kättä, jos oli kiinnostunut jäsenmatkoista. Aika moni käsi nousikin. Kaikki asiaa edesauttavat ideat ja toiveet ovat tervetulleita. Myös sukuseuran kotisivuihin olisi hyvä saada uutta ilmettä. Olisiko suvun piirissä ystävällistä, verkkosivujen suunnittelusta kiinnostunutta henkilöä, joka voisi tässä seuran avuksi? Toivomme, että myös nuoret tulisivat nykyistä laajemmin mukaan seuran toimintaan. Sukututkimusharrastukseenkin pätee sanonta: nuorena on vitso väännettävä.

Sukuseuran vaakunan symboliikasta on kysytty. Siitä muutama sana. Virallinen selitys on seuraava: Mustalla kilvellä kultainen liekkikoroinen pieli ja hopeinen avattu asiakirjakäärö, jossa musta palkittainen nuoli. Pistokypärä. Kypäränpeite musta, vuoripuoli hopeaa; lakipunos hopeaa ja mustaa. Kypäränkoristeena mustat kotkansiivet. Vaakunassa on elementtejä sekä Savon että sukuseuran kotipaikan, Jäppilän vaakunasta. Symbolisia ovat liekit, jotka viittaavat kaskenpolttoon; asiakirjakäärö, joka kuvaa suvun piirissä tavattavaa oppineisuutta, sekä nuoli, joka kuvaa toista entistä elinkeinoa eli metsästystä. Nuoli voi symboloida myös jatkuvuutta eteenpäin. Lausun tässä yhteydessä parhaat kiitokset espoolaiselle Kaj Nyyssöselle, jolla on ollut tärkeä rooli vaakunan suunnittelussa!

Toivotan kaikille suvun jäsenille parhainta onnea ja menestystä alkaneena vuonna 2005! •

TIEDOTE

• 8 •

15. helmikuuta

2005

Nyyssös-tuotteet

Tuotteita voi tilata Lempi Markkaselta, puh. 040-7312833.



15,-



20,-



8,-

seuran INFO



Yhteystiedot

Heikki Nyyssönen
puheenjohtaja
heikki.nyyssonen
@pp5.inet.fi
puh. 08-5566 963
Taskilantie 29 A 3,
90580 Oulu

Heidi Markkanen
jäsenasiat, tiedote
heidi.markkanen
@nyssonen.info
puh. 040-5803 377
Narva mnt 22-10,
10120 Tallinn, Estonia

Ari Kankkunen
tutkimusvastaava,
sukutietojen tilaukset
ari.kankkunen
@saunalahti.fi
puh. 040-8253 304
Kanervakuja 6 A 1,
78850 Varkaus

Seuraava tiedote ilmestyy
Toukokuussa 2005.

• Aki Nyyssönen

Nyyssösten Sukuseuran reilun 5-vuotisen toiminnan taustalla on ollut lukuisia aktiivisia teki-jöitä, jotka itseään säästämättä, korvauksetta ja yhteiseksi hyväksi ovat käyttäneet vapaa- ja varmasti joskus työaikaansakin sukumme asioiden selvittämiseksi ja hoitamiseksi.

Tämä artikkeli pyrkii kertomaan meille yhden tarinan – mikä on miehiään tämä sukuseuramme “aare” Ari Kankkunen, jonka pitkäjänteinen työ sukututkimuksen parissa on alkanut jo kauan ennen sukuseuramme perustamista ja joka on luonut sen tutkimuksellisen laajuuden ja asiantiedon, josta monet meistä saavat kuulla ja hyötyä nyt ja tulevaisuudessa. Samalla saamme harkittuja ohjeita siitä, kuinka jokainen meistä voi edesauttaa sukututkimusta.

Kiitämme Aria ja onnittelemme häntä, 50-vuotiasta suomalais-savolaista miestä!



Kuka olet ja liitytkö varmasti sukuumme?

Olen Ari Juhani Kankkunen, esikoinen eli harjoittelukappale, jonka äitini Katri Mirjam Nyyssönen s. 1932 Leppävirran Sorsakoskella synnytti 29.12.1954. Olen varmistanut liittyväni sukuumme!

Kertoisitko perheestäsi, lapsuudestasi ja varhaisista harrastuksista!

Äitini mukaan pakkanen paukkui syntymiseni kunniaksi. Isäni Otto Ilmari Kankkunen, s. 1926 Leppävirta, k. 1984 Varkaus, työskenteli hitsarina usein matkatöissä. Sisaruksia minulla on kolme Auvo 1957, Jari 1961 ja Tuija 1966. Äitini työskenteli myyjänä silloisen Työnvoiman elintarvikeliikkeissä.

Perheemme asui ensimmäiset seitsemän vuotta Päiviönsaarella ns. Verstataloissa, jotka Ahlström-yhtiö rakensi työntekijöilleen. Talossa asui paljon lapsia, joten touhuihin, joskus koltosiinkin, riitti kavereita. Isäni rakensi v. 1962 omakotitalon Kommilan kaupunginosaan Satakunnankadulle. Kotimme lähellä asui maaoletelu-urheilija, moukarinheittäjä Oiva Halmetoja, jolta saimme oikeita urheiluvä-

lineitä. Kun vanhempi naapurinpoika innostui järjestämään kilpailuja lapsijoukolle, kaikki olivat innolla touhussa mukana. Talvella rakennettiin hypyrimäkiä ja porukalla jäädettiin Huruslahden jääle pelikenttä.

Kansakoulun pakersin Teh-taan koulussa. Kesät kuluivat Sorsakoskella isovanhempieni synkkään metsään raivaamalla kotipaikalla Kotirannassa sekä heidän myöhemmässä asunnossaan Tervauunilla. Tämän ajan muistoihin pitkälti perustuu kiintymykseni Nyyssösten sukuun.

Opiskelut, aikuistuminen ja oma perhe

Kansakoulusta siirryin keski-kouluun, jonka jälkeen kävin ammattikoulun. Aikuisiällä suoritin työn ohessa teknillisen ja kaupallisen perustutkinnon. Koko työurani olen toiminut paperiteollisuudessa saman työnantajan (A.Ahlström/Stora Enso) palveluksessa.

Puolisoni Pirjo os. Seppäsen, s. 1951 Mikkelin mlk:ssa, tapasin vuonna 1981 Helsingissä ja avioliittoon meidät vihittiin jouluaattona 1983 Malmin kirkossa. Perheeseemme kuuluvat lapset Anna-Kaisa, s. 1984 (opiskelee Kuopiossa), ja Olli, s. 1989.

Mitä harrastat tällä hetkellä? Työn vastapainona sukututkimusta, kotiseututyötä, luke-mista, kuvataiteita – harrastan itsekin piirtämistä ja maalaus-ta, joille soisin enemmän aikaa. Kesäisin kalastan ja poikani kautta olen mukana salibandyn junioritoiminnassa. Hän pelaa Varkauden Tarmossa.

Miten innostuit sukututkimuksesta?

Sukutaustojani olen pohtinut nuoresta saakka, mutta vasta lasten syntymä herätti pohtimaan asiaa syvemmin. “Osasyys” on myös vaimollani ja hänen vanhemmillaan kuunneltuani heidän sukunsa tarinoita, jotka ovat kulkeneet sukupolvesta toiseen. Tällainen perinne puuttui isäni suvun puolelta. Sukuun liittyvä perinne äitini puolelta tuli eläväksi, kun tapasin Veikko Nyyssösen Jäppilän Silvastinmäeltä – nykyisen sukuseuramme kunniajäsenen.

Mikä on Nyyssösten Sukuseuran tutkimustilanne?

Aktiivisesti olen tutkinut 1990-luvun alkupuolelta lähtien yksin ja yhdessä muiden seuramme sukututkijoiden kanssa sekä useiden ulkopuolisten ammattitutkijoiden avulla.

Vain muutamia tahoja mainitakseni, ovat aineistoa tuottaneet ja tutkimusverkon muodostaneet Leena Land (os. Reinikainen), Osmo Töyry, Paavo Nyyssönen, Veikko Nyyssönen, Pekka Pitkänen, Matti Oranen, Veikko Räsänen (Varkaus), Kristiina Nyyssönen (Kuopio), J.E. Nyyssönen (Helsinki), Heidi Markkanen (Tallinna) ja Marianne Sarto-maa (Pieksämäki) sukuumme kuuluvina sekä ulkopuolisina asiantuntijoina tutkijat Erkki J. Hämäläinen, Olavi Suhonen, Jari Markkanen, Tommy Koukka sekä Raimo Viikki.

Samalla haluan kiittää kaik-

kia niitä, jotka ovat edesautta-neet sukututkimusta luovuttamalla omia sukutietojaan ja tutkimustuloksiaan yhteiseen käyttöön.

Tutkimustilanne jouluna 2004 on seuraava: nimenkantajia 3107, perhetauluja 2519 ja kantaisän jälkeläisiä (puolisot mukana) n. 14.000.

Miten jokainen lukija voi edesauttaa sukututkimusta tai sinua työssäsi?

Selvittämällä tarkat perustiedot lähisuvustaan ja lähettämällä ne valmiilla kaavakkeilla minulle – lomakkeita saa minulta.

Lähetetyistä tiedoista puuttuu usein syntymä-, kuolin-, tai vihkimispaikka tai ajat on ilmaistu epämääräisesti tai ei ollenkaan. Myös kutsumanimen käyttö harhauttaa. Näiden seikkojen takia joudun tekemään aikaa vieviä seurakuntakyselyjä ja tarkistuksia.



Ari Kankkunen, utteta työmyyrä – kuvassa kasvamassa miehen mittoihin.

Sukututkijamme syynissä Ari Kankkunen miehen mitoissa

Sukututkimuksen suurimmat haasteet!

Eri arkistomateriaalien digitointi ja niiden yhteiskäyttö ja sähköisessä muodossa olevien eri sukutiedostojen yhdistäminen ja siihen liittyvät käyttö-ongelmat, uusperheet sekä kansainvälistyminen.

Nyyssösten tutkimista on helpottanut se, että suku on pääasiassa ollut paikoillaan pysyviä talollisia. Yhteisen kantaisän löytyminen on merkittävä. Henkilökohtainen tavoitteeni on suvun lähtökohtien ja laajuuden selvittäminen mahdollisimman kattavasti sekä sukutietouden tallentaminen jälkipolville.

Miten voi aloittaa sukututkimuksen – mitä apuvälineitä, mistä tietoa?

Tutkiminen on aina paras aloittaa omista vanhemmista ja isovanhemmista (haastattelut, asiakirjat, perheraamattu, valokuvat jne.). Sukututkimuksen peruskurssi on hyvä käydä tutkimusmenetelmien opettelemiseksi, näitä järjestävät mm. kansalaisopistot. Tärkeää on selvittää, onko sukua jo tutkittu, jotta välttyy turhalta työltä. Netin käyttäjille sukututkijain “raamattu” on Suomen sukututkimusseuran sivut “www.genealogia.fi” – sieltä löytyy paljon tietoa (mm. tutkitaista suvuista ja sukuseuroista) tutkimusta aloittavalle. Monilta keskustelupalstoilta, joita on jopa eri alueen sukuja tutkiville, löytyy apua ja kirjastoista saa oppaita. Paikalliset sukututkimusyhdystykset toivottavat uudet tutkijat tervetulleiksi ja kokeneemmat auttavat mielellään alkuun. Myöhemmin vanhojen käsialojen tulkinnan kurssi on paikallaan. Työ kuitenkin tässäkin asiassa tekijänsä neuvoo.

Miksi lähdit mukaan ja mitä odotat sukuseuraltamme?

Lähtökohtani oli tutkia sukua “vähin äänin” ja syventää har-rastusta eläkevuosina. Paavo Nyyssönen muutti sitten yhteydenotollaan positiivisessa mieleessä suunnitelmani.

Nyt odotan tukea tutkimustoimintaan, aktiivisuutta jäsenistöltä ja jäsenistön suuntaan, toimintakykyä – kun toiminnan aika on.

paikoillaan pysyvä talonpoikauskulttuuri on antanut Nyyssösille pääosin “hyvät evvää elämälle”.

Mielenkiintoinen seikka on ulkonäön periytyminen – voisin sen perusteella sanoa, kuuluuko henkilö Suonenjoen vai Jäppilän Nyyssösiin! Muista sukuhaaroista minulla ei ole riittävää vertailukohtaa.

Onko sukumme tutkimisessa jokin erityinen haaste, jonka haluat ratkaista?

Längelmäen (Virtasalmi, nyk. Pieksänmaa) suurehkon sukuhaaran yhdistäminen muuhun sukuun, Pohjanmaan ja Rautalammin Nyyssösten vaiheiden selvittäminen sekä Nyyssöläsuvun lähtökohtien tutkiminen.

Paljonko käytät aikaa sukumme tutkimiseen?

Käytännössä jokin suvun tutkimiseen liittyvä seikka on aina mielessä. Tekemättömien töiden pino tahtoo aktiivisesta työskentelystä huolimatta jatkuvasti kasvaa. Jossakin muodossa käytännön työskentelyä (yhteydenpito eri tutkijoihin/ sukuseuroihin / sukuun /hallituksen jäseniin, tilausten käsittely, tietojen syöttö sukuohjelmistoon, aineiston käsittely, arkiston hallinta, puhelut) on päivittäin. Välillä on pakko ottaa asioihin etäisyyttä.

Teen yhteistyötä joidenkin sukuseurojen kanssa ja olen jäsenenäkin kahdessa muussa, mutta tutkimustoiminnasta kieltäytynyt.

Miksi lähdit mukaan ja mitä odotat sukuseuraltamme?

Lähtökohtani oli tutkia sukua “vähin äänin” ja syventää har-rastusta eläkevuosina. Paavo Nyyssönen muutti sitten yhteydenotollaan positiivisessa mieleessä suunnitelmani.

Nyt odotan tukea tutkimustoimintaan, aktiivisuutta jäsenistöltä ja jäsenistön suuntaan, toimintakykyä – kun toiminnan aika on.

Mitä mieltä olet toiminnastamme alkutaipaleelta 2000–2004?

Hämmästyttävän vauhdikas alku, onko vauhti ollut liiankin kiivas! Moni suku ei ole pääsyt lähellekään samaan: sukuseura ja kotisivut perustettu, runsaasti jäseniä, tutkimus on pitkällä, sukukirja valmistella, kantaisän muistolaatta paljastettu, on vaakunat ja pöytä-standaarit sekä Nyyssös-tuotteita myynnissä jne. Mutta jos hyvin menee, niin menköön!

Millainen on sukuseuramme nyt?

Aktiivinen, jäsenistönsä näköinen ja kokoinen. Tulevaisuuden haaste on nykyisen toiminnan tason ylläpito ja jatkuvuuden turvaaminen. Mottoni on: tallentakaa nykyisyyttä, se on huomisen historiaa.

Kuvaile Nyyssösten Sukuseuraa vuonna 3000?

Toivottavasti hengen liekki leppää – kenties monikansallinen! Niilin Nyyssöset saattavat hyvinkin olla tutkimuksen alla vuonna 3000! Meksikon maya-intiaanien ja Nyyssösten yhteydestä haetaan vielä nykyistä luotettavampaa aineistoa! Vakavasti lausuen ihmisten kiinnostus alkuperäänsä ja sukuunsa tulee lisääntymään, joten sukuseurojen merkitys tulee tulevaisuudessa korostumaan.

Entä millainen on Ari Kankkunen – oletko sukurakas?

Olen tunnollinen, perhekeskeinen – joskus jäärapää. Sukurakkauttakin tunnustan – sukumme on varsin suuri, mutta yhteydenpidot valitettavan vähäisiä.

Oletko humoristi vai vakava veisaa?

– paras tuntemasi viitsi ja sukuvitsi? Vakavasta veisaajasta en tunnista itseäni! Savolaiset sutkukset ovat mieleen, tässä esimerkki:

Savolaisukko seisoi Suonteel-tien reunassa kilometripyl-vään kohdalla, jossa oli numero kolme. Ajoin siihen kaksi her-rasmistä, pysäyttivät ukon kohdalle ja toinen kysyi: Mihin tästä mahtaa olla tuo kolme kilometriä? Ukko vilkaisi ympärilleen ja totesi: Eekö tuo liene joka suuntaan.

Tämä toinen juttu on otettu Vaskivakasta, joka on sukututkijoiden eräs kohtaamispaikka (www.vaskivakka.net):

Tuttavapariskunnan tavatesa syksyllä 2003 rouvat puhuvat sukututkimusasioista, koska molemmat olivat jo pitkään olleet asianharrastajia. Miehet taas eivät olleet alkuunkaan kiinnostuneita sukututkimuksesta, mutta väkisinkin kuulivat rouvien keskustelua. Miehet keskittyivät katselemaan toisen pariskunnan armeijassa olevan pojan inttikuvia. Heidän huomionsa kiinnittyi ryhmäkuvan mustaan ylikersanttiin, jonka nimi oli Huttunen. “Tää on varmaan niitä Nigerian Huttusia”, tokaisi toinen.

Mistä vihastut – jos vihastut ja mistä ilahdut – kun ilahdut? Vihastun epäoikeudenmukaisuudesta ja ilahdun aidoista kohtaamisista.

Ja lopuksi – onko sukupuolella väliä? Siinä mielessä on, että molempia tarvitaan.



Sukuseuramme ensimmäinen puheenjohtaja Paavo Nyyssönen on todennut Arista:

“Tarkka, täsmällinen, perusteellinen, paneutuu asiaan, työmyyrä ja korvaamaton sukututkimuksessa. Jos meillä ei olisi tilanteessa tutkimusasioissa!”

Varkauden Seudun Sukututkijoista Arin tutkijakollega Veikko Räsänen on todennut Arista:

“Ari on hyvä tutkija, luotettava, huolellinen ja tunnollinen, jonka jälki on tarkkaa. Ihmisenä hän on miellyttävä, hänen kanssaan on hyvä tehdä työtä, hän on avulias ja jakaa tietoaan toisille. Ari on Varkauden Seudun Sukututkijoiden koossapitävä voima ja koollekutsuja.”



Lämpimät kiitokset Sinulle Ari tästä haastattelusta – terveyttä ja voimia eilisen historian ja huomisen tulevaisuuden kirjaamisessa!

Savonlinnassa tammikuussa 2005 •